

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/47/2013
Identifikačné číslo spisu:	3013200226
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2015
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200226.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: I. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. č. X, U., zastúpená zákonnými zástupcami Ing. Z. W. a Ing. M. W., obaja bytom W. č. X, U., právne zast. advokátkou JUDr. Zuzanou Stavrovskou, so sídlom AK Lamačská cesta 3, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, so sídlom Hviezdoslavova 3, Trenčín, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. G/2013/00062 zo dňa 23. januára 2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/10/2013-54 zo dňa 21. mája 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/10/2013-54 zo dňa 21. mája 2013, p o t v r d z u j e .

Žalobkyni priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 137,97 €, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný žalobkyni na účet jej právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného (resp. právneho predchodcu) č. G/2013/00062 z 23.01.2013 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že predmetom preskúmania bolo rozhodnutie žalovaného zo dňa 23.01.2013, ktorým odpovedal na odvolanie zákonnej zástupkyne žalobkyne tak, že jej odvolanie posúdil ako sťažnosť a o sťažnosti rozhoduje štátna školská inšpekcia podľa § 13 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z. Podľa názoru krajského súdu oznámenie riaditeľky zo dňa 26.11.2012, i keď nemalo náležitosti správneho rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku, je potrebné považovať za správne rozhodnutie, pretože v zmysle § 5 ods. 3 písm. e/ zákona č. 596/2003 Z. z. riaditeľ školy rozhoduje o oslobodení žiaka od vzdelávania v jednotlivých predmetoch alebo ich častí a na rozhodovanie podľa uvedeného zákona (§ 38 ods. 4 zákona č. 596/2003 Z. z.) sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní - Správny poriadok. Krajský súd dospel k záveru, že obsah oznámenia možno považovať za

správne rozhodnutie aj v zmysle § 244 ods. 2 O.s.p., pretože ide o rozhodnutie podľa zákona č. 596/2003 Z. z. o právach a povinnostiach fyzickej osoby v oblasti verejnej správy, a preto odvolanie zákonnej zástupkyne hodnotil ako využitie zákonného opravného prostriedku, o ktorom mal žalovaný rozhodnúť v odvolacom konaní podľa § 53 a nasl. Správneho poriadku, čo žalovaný neurobil a vec nevyriešil zákonným postupom. Podľa krajského súdu žalovaný zaujal vo veci nesprávny právny názor a v konaní bola zistená taká vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Krajský súd zároveň uviedol, že k námietkam, čo do skutkového stavu, sa nevyjadruje, pretože doposiaľ nebolo riadne rozhodnuté o odvolaní, a preto zaujatie právneho názoru k námietkam žalobkyne sa javí ako predčasné.

Krajský súd zároveň postupom podľa § 250k ods. 1 O.s.p. priznal úspešnej žalobkyni náhradu trov za súdny poplatok a náhradu trov za právne zastúpenie. Za súdny poplatok 70,00 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 557,15 €.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, nevysporiadal sa s predloženými dôkazmi ani s textovou časťou vyjadrenia k žalobe, a teda rozsudok súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a/, c/ a d/ O.s.p. Podľa jeho názoru nebol právny dôvod, aby bolo konanie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Žalovaný uviedol, že trvá na obsahu vyjadrenia k žalobe s priloženými dôkazmi.

Poukázal na ust. § 2 písm. i/, j/, l/ a s/, § 6 ods. 1, § 7 ods. 3 a 5, § 9 ods. 3, 4 a § 94 ods. 2 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a uviedol, že žalobkyňa je integrovanou (začlenenou) žiačkou s Downovým syndrómom, ktorá sa aktuálne nachádza v pásme I. stupňa mentálnej retardácie a je vzdelávaná podľa individuálneho výchovnovzdelávacieho programu (ďalej IVVP) a učebných osnov špeciálnej základnej školy variant - A. Podľa jeho názoru súd nesprávne právne zistil skutkový stav z administratívneho spisu, že oznámením zo dňa 26.11.2012 riaditeľka základnej školy oznámila zákonnej zástupkyni, že žalobkyňa bude vzdelávaná podľa osnov špeciálnej základnej školy s pomocou asistenta vo všetkých predmetoch a zároveň bol stanovený počet učebných hodín jednotlivých predmetov. Zotrvával na právnom názore, ktorý uviedol vo vyjadrení k žalobe zo dňa 12.04.2013, že oznámenie riaditeľky školy považuje len za písomnú informáciu zákonnému zástupcovi z pedagogickej rady o úprave a organizovaní výchovnovzdelávacieho procesu žalobkyne na školský rok 2012/2013. Uviedol, že každý IVVP integrovaného (začleneného) žiaka, ktorým je žalobkyňa, pedagogická rada na svojich zasadnutiach prehodnocuje a výsledkom je buď zotrvanie vo vypracovanom IVVP alebo jeho zmena podľa analýzy dosiahnutých výsledkov začleneného žiaka v jednotlivých vyučovacích predmetoch, pričom pedagogická rada ako poradný orgán riaditeľa školy túto kompetenciu má.

Podľa žalovanej u žalobkyne predmetným oznámením nedošlo ku zmene Individuálneho výchovno-vzdelávacieho programu (ďalej len „IVVP“) - teda nedošlo ku zmene jej práv a povinností, a preto ide len o informáciu zákonnému zástupcovi podľa § 144 ods. 6 písm. c/ zákona č. 245/2008 Z. z. školského zákona, pričom s obsahom vzdelávacieho programu pre A - variant špeciálnych základných škôl bol zákonný zástupca žalobkyne oboznámený na začiatku školského roku 2012/2013 v IVVP, čo potvrdili svojim podpisom. Pri tomto oboznamovaní zákonný zástupca vedel, že vzdelávací program pre A - variant špeciálnej základnej školy nemá zaradený žiaden cudzí jazyk v učebných osnovách teda, že žalobkyňa sa nebude vzdelávať v školskom roku 2012/2013 v predmete cudzí jazyk. Podľa žalovanej riaditeľka školy dodržala § 9 ods. 3 školského zákona, a preto nemožno chápať oznámenie riaditeľky školy za správne rozhodnutie v zmysle § 5 ods. 3 písm. e/ zákona č. 596/2003 Z. z. ako rozhodnutie o oslobodení žiaka od vzdelávania sa v jednotlivých vyučovacích predmetoch alebo ich častí, nakoľko nemožno oslobodiť žiaka od predmetu, ktorý nie je zaradený v učebných osnovách špeciálnej základnej školy A - variant, podľa ktorého žalobkyňa postupovala od 01.09.2012, a práve preto sa v oznámení, výslovne neuvádza, že sa žalobkyňa oslobodzuje od vzdelávania v jednotlivých vyučovacích predmetoch alebo ich častí (cudzí jazyk). Riaditeľka školy v oznámení nič svojvoľne neurčila, ani neobmedzila počet hodín žalobkyne, len dodržala stanovený počet hodín a predmetov tak, ako ich určuje vzdelávací program špeciálnej základnej školy pre A - variant a ako boli nastavené aj v IVVP na školský rok 2012/2013, ktorý zákonný zástupca podpísal a riaditeľka dodržala ust. § 9 ods. 3 školského zákona.

Podľa názoru žalovaného bol jeho postup v danej veci zákonný keď vec posúdil ako sťažnosť, a nie ako

odvolanie podľa § 53 a násl. správneho poriadku a sťažnosť nepostúpil príslušnému orgánu, (štátna školská inšpekcia) na prešetrenie vzhľadom k tomu, že štátna školská inšpekcia prešetrila sťažnosť v rovnakej veci, ktorú podal zákonný zástupca žalobkyne dňa 26.11.2012, o čom bol zákonným zástupcom žalobkyne žalovaný informovaný.

Vzhľadom na uvedené navrhujeme, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.05.2013, č. k. 11S/10/2013-54 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. G/2013/00062 zo dňa 23.01.2013 v celom rozsahu.

Žalobkyňa sa vyjadril k podanému odvolaniu žalovanej a navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Uviedla, že v celom rozsahu súhlasí s právnym záverom Krajského súdu v Trenčíne, že riaditeľka Základnej školy Jána Lipského s materskou školou Trenčianske Stankovce rozhodla ako správny orgán rozhodnutím č. 421/2012 o oslobodení žalobkyne od vzdelávania sa v jednotlivých vyučovacích predmetoch alebo ich častí. Podľa názoru navrhovateľky Krajský súd v Trenčíne správne dôvodil, že označené „oznámenie“ riaditeľky základnej školy zo dňa 26.11.2012, č. 421/2012 je rozhodnutím správneho orgánu v zmysle zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe a školskej samospráve, pretože autoritatívne určuje rozsah a obsah vzdelávania navrhovateľky.

Podľa žalobkyne argument žalovaného, že predmetné „oznámenie“ iba konkretizuje IVVP nie je správny, nakoľko podľa žalobkyne IVVP je dokument pedagogického charakteru (prijímanie IVVP nie je sformalizované, nejde o rozhodovanie v školskej správe a samospráve podľa zákona, nie je možné proti IVVP podať opravný prostriedok, a pod.), ktorý špecifikuje pedagogický postup v prípade vzdelávania žiakov so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami. IVVP ako pedagogický dokument nemôže autorizovať rozhodovanie o vylúčení žiaka z časti vzdelávania, nakoľko vylúčenie zo vzdelávania je otázkou práv a povinností konkrétného žiaka, ide preto o otázku právnú a nie pedagogickú. Z toho dôvodu je podľa žalobkyne potrebné v prípade úpravy rozsahu vzdelávania postupovať tak, ako predpokladá § 5 ods. 3 písm. e/ zákona č. 596/2003 Z. z., podľa ktorého riaditeľ školy ako správny orgán rozhoduje o oslobodení žiaka od vzdelávania sa v jednotlivých vyučovacích predmetoch alebo ich častí, a preto je správny aj záver Krajského súdu v Trenčíne, s ktorým sa žalobkyňa stotožňuje.

Podľa žalobkyne by právny názor žalovanej viedol k tomu, že základná škola by mohla upravovať rozsah vzdelávania dieťaťa svojvoľne, iba na základe IVVP, bez možnosti kontroly zo strany zákonných zástupcov, čo však odporuje zmyslu a účelu právnej úpravy v zákone č. 245/2008 Z. z. (školský zákon), ktorý zdôrazňuje participačnú a kontrolnú úlohu zákonných zástupcov dieťaťa, napr. v ustanoveniach § 29 ods. 10, § 31 a iných, a preto s ohľadom na vyššie uvedené žalobkyňa navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne potvrdil a priznal navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 137,97 € .

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk , najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Podľa § 5 ods. 3 písm. e/ zákona č. 596/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov riaditeľ základnej školy vykonáva štátnu správu v prvom stupni. Rozhoduje o oslobodení žiaka od vzdelávania sa v jednotlivých vyučovacích predmetoch alebo ich častí.

Podľa § 38 ods. 4 zákona č. 596/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov na rozhodovanie podľa § 5 ods. 3 okrem pokarhania riaditeľom školy a pochvaly riaditeľom školy, § 5 ods. 4 okrem pokarhania

riaditeľom školy, podmieneného vylúčenia a pochvaly riaditeľom školy, § 5 ods. 15, § 6 ods. 4 a 5, § 8 ods. 2 druhej vety, § 9 ods. 5, § 10 ods. 4 až 6 a 9, § 14 ods. 4, ods. 6 písm. b/ a ods. 7, § 16 až 18, § 31, 32 a § 37a sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude zbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Predmetom tohto konania bolo rozhodnutie žalovaného č. G/2013/00062 zo dňa 23.01.2013, ktorým bolo rozhodnuté o rozhodnutí riaditeľky Základnej školy Jána Lipského v Trenčianskych Stankovciach č. 421/2012 zo dňa 26.11.2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že v uvedenom prípade ide o rozhodnutie riaditeľky školy, ktorým sa zasahuje do práv a právom chránených záujmov žiaka, ktorý podlieha rozhodovaciemu postupu podľa § 5 ods. 3 písm. e/ zákona č. 596/2003 Z. z. a za použitia § 38 ods. 4 cit. zákona sa na uvedené konanie vzťahuje Správny poriadok. Preto správne krajský súd uvedenú vec posúdil, pričom správne dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie nemá náležitosti správneho rozhodnutia podľa § 47 Správneho poriadku, a preto uvedené rozhodnutie /list/ zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ O.s.p.

V ďalšom konaní bude úlohou odvolacieho orgánu, aby uvedený nedostatok odstránil (vydanie riadneho rozhodnutia a správny postup podľa §§ 53 až 61 Správneho poriadku), riadnym a zákonným spôsobom rozhodol o predmetnom odvolaní a svoje rozhodnutie odôvodnil.

Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon v sume 137,97 €, a to podľa Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podľa § 11 ods. 4 vo výške 1/13 výpočtového základu, t.j. 130,16 € za jeden úkon právnej služby - písomné podanie na súd vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 1 písm. c/ Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. a náhrada paušálnych výdavkov, t.j. 1 x 7,81 €).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.